

Έντγκαρ Άλλαν Πόε

Ο άνθρωπος
που σκότωσε τον εαυτό του

ΑΝΟΙΚΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Έντγκαρ Άλλαν Πόε

Ο άνθρωπος που σκότωσε τον εαυτό του

Διήγημα δημοσιευμένο στο περιοδικό «Μπουκέτο», τεύχος 661, έτος 1936

ΑΝΟΙΚΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

www.openbook.gr

ISBN 978-618-84176-9-4

Επιμέλεια έκδοσης: Γιάννης Φαρσάρης

Πηγή αρχείου:

[Ψηφιακή Συλλογή Πλειάς](#)

Βιβλιοθήκη & Κέντρο Πληροφόρησης, Πανεπιστήμιο Πατρών

Εικόνα εξωφύλλου:

Ξυλογραφία του *Charles Henry Bennett* από το βιβλίο: *The chicken market and other fairy tales*, συγγραφέας: *Henry Morley*, London, New York, Paris: Cassell Petter and Galpin, έτος 1800 [Πηγή: www.openlibrary.org]

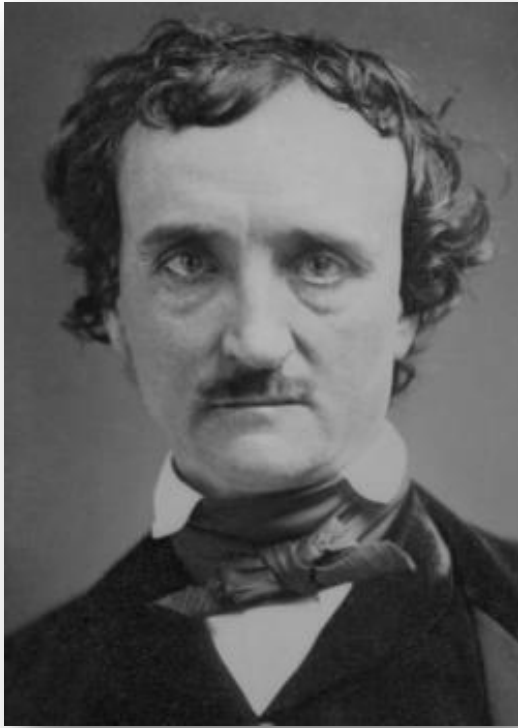
(Ελεύθερη πνευματικών δικαιωμάτων)

Άδεια ελεύθερης διανομής: [Creative Commons BY-NC-SA 4.0](#)

(Αναφορά δημιουργού – Μη εμπορική χρήση – Παρόμοια διανομή)

Έντγκαρ Άλλαν Πόε

Ο Edgar Allan Poe (1809 –1849) ήταν Αμερικανός ποιητής και πεζογράφος. Υπήρξε ένας από τους κύριους εκπροσώπους του αμερικανικού ρομαντισμού. Το λογοτεχνικό του έργο είχε σημαντική επίδραση στην παγκόσμια λογοτεχνία, αποτελώντας θεμέλιο λίθο για την εξέλιξη σύγχρονων λογοτεχνικών ειδών, όπως η αστυνομική λογοτεχνία ή οι ιστορίες τρόμου και φαντασίας.

Διαβάστε αναλυτικά τη βιογραφία του στη [Βικιπαίδεια](#), την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

ΑΝΟΙΚΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

www.openbook.gr

Ο άνθρωπος που σκότωσε τον εαυτό του

διήγημα

Έντγκαρ Άλλαν Πόε

♥ Παρακαλούμε σκεφτείτε το περιβάλλον πριν εκτυπώσετε

ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΟΔΟ ΜΠΑΡΙΓΚΤΟΝ, είδα στην προθήκη ενός παλαιοπωλείου μια μικρή κασετίνα, που τράβηξε αμέσως την προσοχή μου. Η κασετίνα αυτή, από σκαλισμένο έβενο, στολισμένη στις γωνίες με χρυσά κοσμήματα, ήταν πραγματικό αριστούργημα, έργο λεπτής και υπομονετικής δουλειάς, για την οποία μονάχα οι παλαιοί τεχνίτες ήταν ικανοί. Αν και την εποχή εκείνη δεν βρισκόμουν σε καλή οικονομική κατάσταση, δεν μπόρεσα ν' αντισταθώ στον πειρασμό να μπω στο παλαιοπωλείο, για να ρωτήσω την τιμή του κομψοτεχνήματος αυτού. Το ποσό ευτυχώς που μου ζήτησε ο καταστηματάρχης για την κασετίνα ήταν τόσο ασήμαντο, ώστε την αγόρασα αμέσως, χωρίς τον παραμικρό δισταγμό.

- Α, κύριε, μου είπε ο παλαιοπώλης, ενώ τη δίπλωνε σ' ένα κομμάτι χαρτί, έπρεπε να γνωρίσετε εκείνον που μου την πούλησε. Δεν είδα στη ζωή μου πιο παράξενον άνθρωπο. Και αμφιβάλλω πολύ αν θα βασανίστηκε στον κόσμο άλλος άνθρωπος σαν κι αυτόν για να παραδώσει την ψυχή του

- Από τι πέθανε; ρώτησα με περιέργεια.

- Τον σκότωσε το φάντασμά του! μου αποκρίθηκε ο παλαιοπώλης.

Τ' ακατανόητα αυτά λόγια του καταστηματοάρχη, αντί να με κάνουν να γελάσω ή ν' ανασηκώσω τους ώμους μου, ξύπνησαν απεναντίας στην ψυχή μου την ακατανίκητη κλίση μου προς το υπερφυσικό, το απίθανο, το φανταστικό! Με κυριέψε η νοσηρή περιέργεια να μάθω την ιστορία του ανθρώπου που τον σκότωσε το φάντασμά του. Παρακάλεσα λοιπόν τον παλαιοπώλη να μου δώσει περισσότερες πληροφορίες κι εκείνος μου αφηγήθηκε με μεγάλη προθυμία την πιο παράδοξη ιστορία που έτυχε ν' ακούσω στη ζωή μου:

Πριν από τρία περίπου χρόνια, ένας ψηλόσωμος, ωχρός και ασθενικός άνδρας, παρουσιάστηκε στον παλαιοπώλη και ιδιοκτήτη του τετραώροφου σπιτιού που βρισκότανε πάνω από το μαγαζί του, και τον ρώτησε αν είχε να του νοικιάσει ένα επιπλωμένο δωμάτιο. Κατά σύμπτωση, υπήρχε διαθέσιμη μια μικρή καμαρούλα στο τελευταίο πάτωμα, κάτω από τα κεραμίδια. Ο άγνωστος την έπιασε αμέσως πριν ακόμα τη δει. Πλήρωσε τρία νοίκια προκαταβολικά κι εγκαταστάθηκε στην ίδια κιόλας ημέρα στο δωμάτιό του. Οι μόνες αποσκευές που έφερε μαζί του ήταν μια μικρή κασετίνα, αυτή ακριβώς που μου πούλησε ο παλαιοπώλης.

Πέρασαν ένας, δύο, τρεις μήνες. Στο διάστημα αυτό, ο σπιτονοικοκύρης ελάχιστα φορές είδε τον νοικάρη του, γιατί ο παράξενος αυτός τύπος δεν έβγαινε σχεδόν διόλου από το δωμάτιό του. Ο καταστηματοάρχης είχε καταλάβει, από την έκφραση της μελαγχολίας που ήταν χυμένη στο πρόσωπο του αγνώστου, ότι η ζωή του έκρυβε κάποια κρυφή τραγωδία. Θα ήταν περίεργος να την μάθει. Μα πως θα μπορούσε κανείς να πάρει λόγια από τον αμίλητο εκείνο και συλλογισμένο άνθρωπο, ο οποίος φαινότανε σαν να ζούσε μακριά από τον κόσμο;

Μια μέρα, ο μυστηριώδης νοικάρης αρρώστησε βαριά. Ο παλαιοπώλης ανέβηκε να τον δει και να τον ρωτήσει μήπως χρειαζότανε τίποτα, αφού δεν είχε κανένα κοντά του να τον κοιτάξει. Και όταν τον είδε τελείως εξαντλημένο, σ' ελεεινή κατάσταση, ρυπαρό και ατημέλητο μέσα σ' ένα ασυγύριστο δωμάτιο, δεν μπόρεσε να κρατηθεί και του είπε:

- Μήπως θέλετε να ειδοποιήσω κανένα φίλο σας ή συγγενή σας να 'ρθει να σας περιποιηθεί;

- Αλοιμόνο! δεν έχω πια στον κόσμο ούτε φίλους, ούτε και συγγενείς! αποκρίθηκε ο άγνωστος, κουνώντας μελαγχολικά το κεφάλι του. Είμαι μόνος, ολομόναχος στον κόσμο. Ας είναι, όμως... Το ενδιαφέρον που δείξατε για μένα, μου δίνει το δικαίωμα να σας ζητήσω μια χάρη. Δεν έχω διόλου λεφτά. Κρατήστε αυτήν την κασετίνα και δώστε μου λίγα χρήματα. Καθώς βλέπετε, η κασετίνα αυτή έχει κάποια αξία. Ω! δεν ζητώ και πολλά χρήματα. Θέλω μονάχα όσα μου χρειάζονται για να περάσω τις λίγες μέρες που μου μένουν να ζήσω...

- Μα, τι είναι αυτά που λέτε! αναφώνησε ο καταστηματάρχης.

- Ναι, ξέρω καλά τι λέω! ψιθύρισε ο άγνωστος. Εκείνος δεν θέλει να ζήσω πολύ ακόμα!

- Ποιος εκείνος; ρώτησε κατάπληκτος ο παλαιοπώλης;

- Το φάντασμα! ούρλιαξε ο μελλοθάνατος. Το δικό μου το φάντασμα, που του έδωσα εγώ σάρκα και οστά και που δεν παύει να με κυνηγά, να με βασανίζει. Σε λίγο θα με σκοτώσει!

Ο καταστηματάρχης φαντάστηκε ότι ο άρρωστος είχε παραμιλητό

- Μα, δεν τον βλέπετε τον δαίμονα αυτόν; συνέχισε ο άγνωστος, με λαχανιασμένη φωνή, ρίχνοντας γύρω του βλέμματα τρόμου. Τριγυρνάει πάντοτε κοντά μου, περιμένει την κατάλληλη στιγμή να ριχτεί απάνω μου! Φύγε, καταραμένε, φύγε! Αρκετά με βασάνισες ως τώρα...

Κι ο νοικάρης άρχισε να σπαρταράει και να χτυπιέται στο κρεβάτι του, σαν να πάλευε μ' έναν αόρατο εχθρό. Ο παλαιοπώλης, χωρίς να χάσει την ψυχραιμία του, του έβαλε στο κεφάλι μια κρύα πετσέτα, του έδωσε ένα μικρό ποσό για την κασετίνα του και τον καληνύχτισε, λέγοντάς του ότι την άλλη μέρα το πρωί θα περνούσε να τον ξαναδεί. Ωστόσο, την επομένη, όταν μπήκε στο δωμάτιο του αρρώστου, βρήκε τον νοικάρη του νεκρό, ξαπλωμένο στο πάτωμα. Απερίγραπτη ακαταστασία βασίλευε στο δωμάτιο. Οι καρέκλες και τα τραπέζια ήταν αναποδογυρισμένα. Και ο νεκρός βρέθηκε στραβολαιμισμένος, σα να του είχε στρίψει κάποιος το λαιμό. Ο γιατρός που κλήθηκε να διαπιστώσει τον θάνατό του, τον απέδωσε σε αποπληξία. Μα ο ιδιοκτήτης του σπιτιού είχε σχηματίσει τη γνώμη, ύστερ' από εκείνα που είδε και άκουσε, ότι ο νοικάρης του δολοφονήθηκε από το φάντασμά του, χωρίς όμως να μπορεί και να εξηγήσει το πως και το γιατί.

Αυτήν την παράδοξη ιστορία μου αφηγήθηκε ο παλαιοπώλης. Και οι λεπτομέρειες του θανάτου του αγνώστου μ'

έκαναν να συμπαθήσω περισσότερο την κασετίνα, την οποία τοποθέτησα στην καλύτερη θέση του γραφείου μου.

Πέρασε κάμποσος καιρός από τότε. Μια ημέρα, ενώ ξεσκόνιζα το γραφείο μου, η κασετίνα έπεσε κάτω κι άνοιξε σε τέσσερα κομμάτια. Ενώ προσπαθούσα να δω πως θα μπορούσε να διορθωθεί το πολύτιμο αυτό κομψοτέχνημα, ανακάλυψα μέσα στο κούφιο σκέπασμα του ένα μικρό τετράδιο, γεμάτο με λεπτά και στενά γράμματα. Με τις πρώτες ματιές που του έριξα, κατάλαβα ότι περιείχε μια σπουδαία ανακάλυψη. Το διάβασα όλο από την αρχή ως το τέλος, λαχανιάζοντας από αγωνία — και τώρα παραδίδω στη δημοσιότητα την απίστευτη αυτή και καταπληκτική εξομολόγηση του ανθρώπου που δολοφονήθηκε από τον εαυτό του. Αυτά που θα διαβάσετε παρακάτω είναι τόσο απίθανα και τρομακτικά, ώστε φοβάμαι μήπως δεν με πιστέψετε. Σας ορκίζομαι, όμως, ότι δεν άλλαξα ούτε μια λέξη από το χειρόγραφο του αγνώστου.

«Θεέ μου! Είναι αλήθεια ότι η ιστορία αυτή συνέβη σε μένα; Ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω πως ήταν δυνατόν να γνωρίσει ένας άνθρωπος μια τόσο τρομακτική περιπέτεια - και, πολύ λιγότερο, πως η περιπέτεια αυτή θα συνέβαινε σε μένα τον ίδιο... Τώρα, όμως, ό,τι έγινε, έγινε. Τίποτα πια δεν μπορεί να μεταβάλει τα πράγματα, Ποιος θα 'χει τη δύναμη ν' αντισταθεί κατά του Θεού; Ένας μονάχα άνθρωπος είχε το τρελό αυτό, το απελπισμένο θάρρος: ΕΓΩ! Και εγώ έλαβα την τιμωρία που μου έπρεπε. Έτσι έπρεπε να γίνει. Δοξασμένο ας είναι τ' όνομά του Θεού!

Δεν ξέρω αν η παθητική αυτή εξομολόγησή μου θα πέσει καμιά μέρα στα χέρια ανθρώπου. Δεν ξέρω αν θα βρεθεί ένας άνθρωπος που θα έχει την τύχη -ή την κατάρα- να μάθει το τρομερό μυστικό μου. Ωστόσο, χάριν του αγνώστου αυτού, αισθάνομαι την ανάγκη, πριν εξιστορήσω την φρικτή περιπέτειά μου, να δώσω μερικές πληροφορίες για το παρελθόν μου. Δεν ξέρω αν θα βρεθεί ένας άνθρωπος που θα έχει την τύχη -ή την κατάρα- να μάθει το τρομερό μυστικό μου. Ωστόσο, χάριν του αγνώστου αυτού, αισθάνομαι την ανάγκη, πριν εξιστορήσω τη φρικτή περιπέτειά μου, να δώσω μερικές πληροφορίες για το παρελθόν μου...

Κατάγομαι από μια οικογένεια πολύ καθώς πρέπει. Σπούδασε σ' ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια της Φιλαδέλφειας. Ήμουν ακόμα φοιτητής όταν ερωτεύτηκα μια αγνή κοπέλα, μια κοπέλα που φαινότανε σαν να ζούσε στο πεζό κόσμο μας. Η αγάπη της νέας αυτής είχε πλημμυρίσει ολόκληρη τη ζωή μου. Ζούσα μονάχα γι' αυτήν, ήμουν έτοιμος να θυσιάσω και τις φιλοδοξίες μου για να της φανώ ευχάριστος. Μια μέρα, όμως, η αγαπημένη μου έπεσε άρρωστη, χωρίς να μπορέσει κανένας γιατρός να καταλάβει την αφορμή της αρρώστιας της. Και άρχισε να σβήνει σιγά-σιγά, σαν κερί, να μαραίνεται σαν λουλούδι που του στέρησαν το νερό. Προσπαθούσα να πείσω τον εαυτό μου ότι θα γινότανε καλά, ότι θα ξανάνθιζαν μια μέρα στα μάγουλά της τα χρώματα της υγείας. Μα η αγαπημένη μου πέθανε ένα μελαγχολικό απόγευμα, χωρίς ν' αφήσει κανένα να μαντέψει το μυστικό της αρρώστιας της. Πέθανε και μ' άφησε μονάχο -περισσότερο νεκρό παρά ζωντανό. Στην αρχή, νόμιζα ότι δεν θα μπορούσα να ζήσω, ότι θ' ακολουθούσα κι εγώ την καλή μου

στον τάφο - ή τουλάχιστον, ότι θα τρελαινόμουν. Φαίνεται, όμως, ότι ο άνθρωπος είναι οπλισμένος με μεγαλύτερη αντοχή απ' όσο φαντάζεται ο ίδιος. Έζησα, λοιπόν. Επειδή όμως η ανάμνηση της νεκρής με κυνηγούσε παντού, επειδή άρχισα να ζω περισσότερο στον κόσμο τον δικό της παρά στον δικό μας, αποφάσισα να καταγίνω με τις απόκρυφες επιστήμες, με την αόριστη ελπίδα ότι θα με βοηθούσαν να κατανοήσω το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και να έρθω σε πιο στενή επαφή με τον αγαπημένη μου.

Είχα ακούσει ότι μονάχα η μυστηριώδης Ανατολή εξακολουθούσε ακόμα να ενδιαφέρεται για τα προβλήματα της μετά θάνατον ζωής. Η παρουσία μου μου επέτρεπε να ικανοποιήσω κάθε είδους ιδιοτροπία μου. Άφησα, λοιπόν, στη μέση τις πανεπιστημιακές μου σπουδές, εγκατέλειψα την οικογένειά μου και τους φίλους μου, μπήκα σ' ένα καράβι και άρχισα να περιφέρομαι, σαν κολασμένος, από την Αίγυπτο στη Συρία και από την Αραβία στην Ισπανία - στην Ισπανία των Μαυριτανών. Στα ταξίδια μου αυτά, μονάχα μια σκέψη με κατείχε: πώς να μάθω τα μυστικά των πρωτόγονων αυτών λαών, τις απόκρυφες θρησκευτικές πεποιθήσεις τους, τις αντιλήψεις τους για τον θάνατο.

Μια μέρα, ερευνώντας τον τάφο ενός Αιγυπτίου σοφού, στο Κάιρο, ανακάλυψα μια περγαμηνή με λίγες φράσεις, γραμμένες στη διάλεκτο των κοπτών, την οποία έτυχε να γνωρίζω.

Ω! δεν θα σας πω τι διάβασα στην περγαμηνή αυτή! Κανείς άλλος, εκτός από μένα, δεν πρέπει να μάθει τις λεπτομέρειες του τρομερού αυτού μυστικού, που στάθηκε η αφορμή της καταστροφής μου. Ένα μονάχα μπορώ να σας πω: η καταραμένη

αυτή περγαμινή μου φανέρωσε τον τρόπο με τον οποίο ένας άνθρωπος μπορεί να δώσει σάρκα και οστά στον άλλον άνθρωπο που έχει μέσα του - στα σκοτεινά δηλαδή και κακούργα ένστικτα που βασανίζουν, στον κόσμο αυτόν και τον μεγαλύτερο άγιο. Με καταλαβαίνετε, βέβαια, τι θέλω να πω; Ποιος είναι ο άνθρωπος εκείνος που δεν ένοιωσε, έστω και μια φορά στη ζωή του, να γίνεται μέσα του μια τρομερή μάχη μεταξύ καλού και κακού; Ε! λοιπόν! η περγαμινή που ανακάλυψα μου μάθαινε τον τρόπο να ξεχωρίσω τους δυο αυτούς ανθρώπους, που συνυπάρχουν σε κάθε άνθρωπο και να τους μεταβάλω σε ΔΥΟ ζωντανούς, ανεξάρτητους οργανισμούς!

Με το μυαλό κλονισμένο ακόμα από τη λύπη που μου προξένησε ο θάνατος της αγαπημένης μου, με τη συνείδησή μου ταραγμένη από την ανάγνωση τόσων και τόσων βιβλίων απόκρυφων επιστημών, δεν μπόρεσα να καταλάβω στην αρχή την τρομακτική σημασία του πειράματος αυτού. Η σκέψη ότι θα κατόρθωνα κάτι που δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να πραγματοποιήσει κανείς άνθρωπος, με ζάλισε, μ' έκανε να πλημμυρίσω ολόκληρος από περηφάνια. Και αποφάσισα αμέσως να ακολουθήσω τις οδηγίες της περγαμινής - και να πραγματοποιήσω το πιο εξωφρενικό απ' όλα τα απραγματοποίητα όνειρα που είδε ποτέ ο άνθρωπος, από καταβολής κόσμου.

Μακριά από τον κόσμο, με τη βοήθεια μερικών μαύρων σκλάβων, έχτισα στη Συρία, στον κορυφή ενός απάτητου βουνού, ένα κάστρο, που μου χρησίμευε και για εργαστήριο. Και διέθεσα ολόκληρη της περιουσία μου για την αγορά των μηχανημάτων, που ήταν απαραίτητα για την πραγματοποίηση του σχεδίου μου.

Ω! μην περιμένετε από μένα να σας περιγράψω λεπτομερώς τα διαβολικά αυτά μηχανήματα! Δεν θα το κάνω ποτέ αυτό, γιατί φοβάμαι μήπως βρεθεί και κανένας άλλος τρελός, ο οποίος θα ζητήσει να επαναλάβει το πείραμά μου. Το τρομερό αυτό μυστικό πρέπει να το πάρω μαζί μου στον άλλο κόσμο. Έσκισα ήδη την περγαμηνή, που βρήκα στον τάφο του Αιγύπτιου σοφού. Και όταν θα κλείσω κι εγώ τα μάτια μου, κανείς στον κόσμο δεν θα μπορεί να ξέρει το φρικτό αυτό μυστήριο.

Ωστόσο, δεν μπορώ ν' αντισταθώ στον πειρασμό να σας πω ότι τα κυριότερα όργανα που μεταχειρίστηκα για την πραγματοποίηση των σχεδίων μου ήταν ένας τεράστιος μαγνήτης, ένας πελώριος φακός κι ένας μεγάλος καθρέφτης. Ο φακός θα απορροφούσε, αν μπορώ να εκφραστώ έτσι, τον εαυτό μου από τον καθρέφτη και ο μαγνήτης θα τραβούσε κατόπιν, μέσα από το εσωτερικό περίβλημά μου, τον άνθρωπο που είχα μέσα μου, τη δεύτερη προσωπικότητά μου, τον δεύτερο εαυτό μου!

Ένα μεσημέρι, την ώρα που ο ήλιος βρισκότανε στο κέντρο ακριβώς του ουρανού, αποφάσισα να κάνω το πρωτοφανές, το απίστευτο πείραμα. Στάθηκα μπρος στον καθρέφτη... ένιωσα τον φακό να με κατακαίει ολόκληρο... μου φάνηκε ότι θ' άναβα σαν λαμπάδα... και σε λίγο αισθάνθηκα τον μαγνήτη να τραβάει από την ψυχή μου και το μυαλό μου την ουσία τους. Είχα την εντύπωση ότι άδειασα ολόκληρος, ότι είχα μεταβληθεί σε μια σκιά του εαυτού μου.

Και ξαφνικά, είδα να βγαίνει από το σώμα μου ένας ατμός... Ο ατμός αυτός μεταβλήθηκε σιγά-σιγά σε μια θολή σκιά, σε μια σιλουέτα, ώσπου στο τέλος πήρε τη μορφή ανθρώπου - τη δική

μου μορφή. Μα όταν την αντίκρισα καλά, πάγωσα ολόκληρος από φόβο... Ο άνθρωπος αυτός μου έμοιαζε καταπληκτικά και όμως ήταν ένα αποκρουστικό τέρας! Ποτέ στη ζωή μου δεν είδα πιο σιχαμερό, πιο αντιπαθητικό πρόσωπο! Και όμως το τέρας αυτό ήμουν εγώ - εγώ!

Μονάχα τη στιγμή εκείνη κατάλαβα τι έγκλημα είχα κάνει απέναντι του Θεού και του εαυτού μου! Έδωσα σάρκα και οστά σ' έναν άνθρωπο που τον είχε ως τότε ο Δημιουργός θαμμένο στα βάθη της συνείδησής μου, σ' ένα ον που δεν έπρεπε ποτέ να παρουσιαστεί στο φως της ημέρας! Έβγαλα μια κραυγή τρόμου και απελπισίας - κι έπεσα κάτω αναίσθητος...

Όταν συνήλθα, είδα τον δεύτερο εαυτό μου, το φάντασμά μου, το πλάσμα που του έδωσα εγώ ζωή, να γελά σαρκαστικά, σκυμμένο από πάνω μου. Ω! ποια λόγια θα μπορέσουν να εκφράσουν την αλλοφροσύνη που δοκίμασα τότε, όταν κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσα ποτέ ν' απαλλαγώ από την παρουσία του δαίμονα αυτού; Συγχρόνως, ένα άλλο πρόβλημα με βασάνιζε: Ήταν δυνατόν να έχω τόσα χρόνια μέσα μου ένα τέτοιο τέρας, χωρίς να το ξέρω ούτε εγώ ο ίδιος;

Ο καιρός περνάει...

Το φάντασμά μου με κυνηγάει παντού.

Δε με αφήνει ούτε στιγμή σε ησυχία.

Δε μιλά. Γελά μονάχα. Και το γέλιο του μου παγώνει την ψυχή και το μυαλό.

Θέλω να το σκοτώσω. Μα δεν μπορώ. Καταλαβαίνω ότι μαζί μ' αυτόν θα σκοτώσω και τον ίδιο τον εαυτό μου.

Μα και το φάντασμα μου θέλει κι εκείνο να με στραγγαλίσει.

Ναι, διαβάζω την απόφασή του στα μάτια του...

Θεέ μου! Θεέ μου! λυπήσου ένα δυστυχισμένο πλάσμα σου!

Ο εαυτός μου θέλει να με σκοτώσει!»

Εδώ τελειώνει το χειρόγραφο του αγνώστου, που βρέθηκε μια μέρα νεκρός σ' ένα δωμάτιο, στο δεύτερο πάτωμα ενός σπιτιού.

Αντιγράφω το ημερολόγιό του και σας το παρουσιάζω χωρίς σχόλια.

Αφήνω τον αναγνώστη ελεύθερο να βγάλει μόνος του τα συμπεράσματα που θέλει.

Όσο για μένα, ομολογώ ότι δεν τολμώ ακόμα να παραδεχτώ ότι είναι δυνατόν άνθρωπος να δολοφονηθεί απ' 'τον ίδιο τον εαυτό του!

ΕΝΤΓΚΑΡ ΑΛΛΑΝ ΠΟΕ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ
ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝΤΓΚΑΡ ΑΛΛΑΝ ΠΟΕ

ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΕ ΨΗΦΙΑΚΗ
ΜΟΡΦΗ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ
ΤΟΥ 2019 ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗ ΦΑΡΣΑΡΗ ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΤΟ
ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΝΟΙΚΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

